

Отчетен доклад на Управителния съвет за дейността на АРЗ (март 2013 – април 2016 г.)

Уважаеми гости, скъпи колеги,

Уважаеми дами и господа,

Тази година изтича тригодишният мандат на УС и Контролно-ревизионната комисия на АРЗ. В съответствие с Устава на АРЗ, УС трябва да отчете както своята, така и дейността на цялата наша организация за този период, а събранието да избере нов УС, като се подмени не по-малко от 1/3 от неговия състав. Новизбраният УС ще трябва да отчете новите моменти и набележи бъдещите тенденции в развитието на нашата организация.

За да запазим традицията нека започнем с кратък политически анализ на отчетния период 2013-2016 г. Все пак, отчитайки факта, че динамиката на политическия живот у нас и в света около нас, постоянно набира скорост, ще се спрем предимно на последните актуални събития.

Във външнополитически план трябва да отбележим, че след разпада на еднopolюсният неолиберален модел за „световен ред“ ставаме свидетели на дълбока промяна в парадигмата на международните отношения. Налице са редица фактори, които недвусмислено говорят за разрушаване на системата за общи международни правила, за поредица нарушения на международното право в различни райони на света. Човечеството върви, макар и непоследователно, към многополюсният свят, търсейки умерения баланс между пазарната ефективност и социалната държава. В това търсене намират своето проявление и материализират своите противоречия такива глобални разделения като „Север-Юг“, „Англосаксонската общност САЩ, ЕС и Евразия“, „САЩ – Китай“, „Г-7 и Г-20 и останалия свят“ и т.н. Тези жестоки противоборства раждат и активните локални конфликти / Арабският свят и Ислямска държава, и Украйна-Русия и Русия-Турция/, те родиха и „цветните революции“ посвета и мигрантската заплаха за Европа и преди всичко „световния тероризъм“.

Но нека видим какво става около нас. В резултат на геополитическите противоречия на НАТО и Русия в Черно море по отношение на Украйна и военните действия в Близкия изток, Северна Африка и най-вече в Сирия и Турция, България е поставена в центъра на събития с изключително влияние и

значение за бъдещето на съвременния свят. Съвършено ясно става, че предстои преразпределение не само на сфери на влияние, но и на държавни граници. Като конкретен резултат би трябвало да разглеждаме и бежанската стихия, заплашваща да елиминира ЕС, като един от световните икономически играчи. Но както се е случвало в историята досега, цената ще бъде плащана не само от виновните за това бивши колониални държави, а солидарно и от нас - „новите членове на ЕС“, нямащи нищо общо с колониализма! Но след като ни подлъгаха с „меда“, ще трябва да понесем и съпътстващото „жило“ на ЕС.

Ако слезем на национално ниво ще трябва да отбележим, че все пак за България най-важни си остават отношенията ни с НАТО и ЕС, с Русия и Турция. И докато отношенията в рамките на двата съюза са регламентирани със съответните договори, които България стриктно спазва, даже и когато не съвпадат напълно с нейния национален интерес, то в отношенията ни с Турция и с Русия задължително трябва да отчитаме, че това са отношения, натоварени със съответната историческа специфика.

В отношенията с Турция, спецификата се състои в това, че съюзът ни в НАТО и нашата обща граница би трябвало да са гаранция за едни добросъседски отношения и сътрудничество. За съжаление с тревога констатираме, че през последните няколко години сегашното турско ръководство, възприело неоосманистката национална доктрина т.нар. „Стратегическа дълбочина“, целенасочено нарушава добрия климат в двустранните отношения. Трябва да ни бъде ясно, че чрез поредица от мероприятия в икономическата, културната, образователната и особено религиозната сфера, Анкара ще продължи да се меси и прокаква своята политика на влияние и дестабилизация на България, разглеждайки я единствено като принадлежаща към бившата Османска империя. Особено показателен бе примерът с явната подкрепа на протурската партия на Лютви Местан, който взриви политическия живот у нас. Тази подкрепа недвусмислено говори за открита намеса във вътрешните работи на нашата страна, за конкретна заплаха за националната сигурност на България. Очакваме да видим дали ще се намери български съдия да регистрира тази чисто етнорелигиозна форамация.

В особен план трябва да разглеждаме и двустранните ни отношения с Русия. Една исторически близка нам велика

държава, най-важният ни енергиен и много сериозен търговско-икономически партньор. В никакъв случай не можем да загърбим дълбоката историческа и православна близост между двата народа, близките език и култура. Изключително важен е и геостратегическият аспект, а именно, че черноморската ни граница е граница НАТО – Русия, което изисква постоянно внимание от всички държавни институции. Въздушната база на НАТО в Безмер и очертаващата се стоянка на кораби на НАТО в Бургас, вече ни направиха постоянна цел на руските въздушно космически сили. Както отбеляза неотдавна известният американски режисьор Оливер Стоун – „по западните граници на Русия, т.е. по линията НАТО – Русия има разположена военна сила, която значително превишава тази, в навечерието на II-та Световна война”.

За съжаление, вместо адекватна и съобразяваща се с националния интерес българска външна политика, която да отчита изключителното напрежение в нашия регион, Народното събрание произведе една уникална „Комисия за разследване дейността на Русия и Турция за намеса във вътрешните работи на България”. Слава богу, Българският парламент разпусна комисията, но излезе налице фактът за елементарна липса на външнополитическа далновидност и даже неподготвеност у преобладаващата част от депутатите, което вече „априори„ е в състояние да създаде негативен прецедент в международните отношенията на България.

Ние трябва да приемем факта, че ще бъдем принудени да живеем с тази реалност с години напред, като осъзнаем, че отношенията ни с Русия и Турция са преди всичко жизнено важен български проблем, а не толкова проблем на ЕС и НАТО. Затова ни е необходима Национална доктрина, в която да бъдат ясно формулирани нашите приоритети и правилата на добросъседство и сътрудничество, които България възнамерява да отстоява занапред.

Що се отнася до бежанската вълна, България трябва да заяви своята ясна и категорична позиция, продължавайки да укрепва своята южна граница. Подкрепа за единна позиция за охрана на външните граници на ЕС, но само ако е гарантиран българският национален интерес. Или ако си го преведем за нас това би трябвало да означава – „България може да бъде врата на строго охраняваната външна граница на ЕС, но врата с контролиран достъп единствено от София!” За съжаление

постигнатото споразумение ЕС – Турция не защитава категорично нашия интерес и опасността за нов балкански път на бежанците през България е напълно реална. Още по-голяма е заплахата за нас при отпадане на визовия режим с Турция!

Завършвайки външнополитическата оценка, остава да видим в какво вътрешнополитическо и икономическо състояние се намира България и можем ли да посрещнем достойно предизвикателствата на времето. Умишлено няма да се спираме, нито на провалените реформи в сферите на образованието, здравеопазването, съдебната реформа и т.н. Няма да коментираме и състоянието на армията, спецслужбите и МВР защото тези проблеми ги изживяваме ежедневно всички заедно. Защото на всички ни е омръзнало отвсякъде да ни заливат с мантрите за прословутия „неолиберален икономически модел“, за „успешната пазарна икономика“, за мъглявите „евроатлантически ценности“ и т.н.

Не можем обаче да не подчертаем, че без истински приятели, през последните 25 години, България беше не субект, а обект /територия/ на голяма поредица от стратегически дестабилизиращи мероприятия, довели до:

- = тотален срив и пълна деиндустриализация в икономиката.
- = ликвидиране на селското стопанство и безконтролна разпродажба на селскостопанска земя.
- = ликвидиране на армията и службите за сигурност,
- = демографски срив чрез „износ“ на най-ценното, което доскоро притежавахме - интелектуален и човешки ресурс.
- = сричане на критериите и нивото на образованието с една единствена цел – неграмотно и национално обезверено поколение.
- = пълзяща агресивна ислямизация, чрез обучение и безконтролен строеж на нови джамии.
- = ежедневна подмяна на националните и морални ценности, чрез 24 - часово облъчване от електронните медии, родни и чужди.

Списъкът може да бъде продължен, но и с просто око може да се види, че страната ни се явява като своего рода “експериментална лаборатория” за реализацията на поредица от активни мероприятия - елементи на прословутата „хибридна война“. Тези стратегически, дълготрайни, в повечето случаи завоалирани мероприятия последователно продължават да се

реализират и днес. Като характерни примери можем да посочим прословутия план „Ран – Ът”, военната „Визия 2020”, протоколите за прием в ЕС, особено за глава „Енергетика” и глава „Селско стопанство”, различните концесии за природните ресурси, приватизацията на стратегически обекти, като „Нефтохим”, Маришките централи, БГА „Балкан” и т.н. Паралелно нашето общество е обект и на поредица явни, „ад хок” мероприятия. Чрез тези своеобразни „стрес-тестове” заинтересованите страни, използвайки свои НПО и фондации, периодически проверяват социалните настройки в българското общество. Такива примери са „социологическите разрези” по линия на отношението към „бившата ДС”, „комунизъм - антикомунизъм”, „КТБ – олигархия” и т.н. И разбира се стрес-тестът „турско робство – османско владичество”, съчетан с поредицата АМ на турската страна. С една дума постепенно България се превръща в една „лаборатория” на хибридната война.

Завършвайки нашия анализ трябва задължително да се обърнем към реалностите, а именно да се простим с илюзиите, че България ще остане остров на стабилност, че някой ще ни позволи, камо ли да помогне, страната ни да реализира икономически и социален възход! Жестоката действителност е, че ние днес, като държава не разполагаме нито с икономическия, нито с финансовия, нито с технологическия ресурс, за да се противопоставим на всяка инвазия.

Все пак на какво може да разчита България днес?

Според нас, единственият начин е да се опитаме максимално да се възползваме както от членството си в ЕС и НАТО, така и от все още близките си отношения с Русия. И разбира се от геостратегическото положение на България.

В международен план това може да бъде умело водената външна политика на страната, в която да намери сполучливо съчетание и добър баланс на съюзническия и национален интереси. Това би означавало придържането към основните принципи на договорите с НАТО и ЕС, като същевременно, в съответствие с националния ни интерес се обявим срещу икономическите санкции към Русия и категорично за реализация на българо-руските енергийни проекти. С една дума да се помъчим да неутрализираме досегашните желания на световните и регионални играчи за дестабилизация на нашата държава, за да се превърнем в незаобиколим партньор в

проектите за бъдещето на региона, в който все още можем да играем съществена роля.

Уважаеми колеги,

Без съмнение сегашната действителност у нас изисква ясни и прости решения и може би затова политическата класа избягва да ги назове. **А това означава държавата, в лицето на изпълнителната и парламентарна власт да си застане на мястото, като се обърне към реалния дневен ред на обществото. Да бъдат изготвени спешно Национална доктрина и адекватни външно и вътрешно-политически решения. Не бива да има съмнения, че България все още разполага с необходимия интелектуален и професионален капацитет, за да си реши задачите! Той трябва само компетентно да се организира и ръководи. Положението вече е такова, че не може тези жизненоважни за оцеляването на българската държава проблеми и задачи да се превръщат в „опитно поле” за отделни обществени организации и чуждестранни НПО-та и фондации, за поредица чужди специалисти и доброжелатели.**

Това трябва да се направи, а не да се снишаваме и да слушаме нравоученията на всякакви грантови специалисти и чужди посланици по ТВ.

Позволете ми да завърша тази част от изложението с едно обръщение към държавното ръководство - господата управляващи, и от изпълнителната и от парламентарната власт, приемете Националната доктрина и започнете да я изпълнявате, защото има реална опасност да сме принудени да я изпълняваме и преди да сте я написали. Времето не чака!

Драги колеги,

Тази година предстоят поредните президентски избори, досегашният ни опит ясно показва, че всяко тяхно подценяване може да ни изиграе лоша шега и да вкара държавата в сложни геополитически заигравания и неприкрита подмяна на вековни исторически корени и дълбока духовна традиция.

С така направения анализ УС не желае да ви ангажира с конкретни политически действия в подкрепа на една или друга кандидатура, или партия, но може би ще е необходимо Събранието да упълномощи новия УС да изготви и публично да заяви нашата позиция по основните въпроси за бъдещето

развитие на българската нация и държава съобразено със сегашния исторически етап. Това е предложението на досегашния УС, което бихме желали да дискутираме на настоящия форум, като очакваме вашето активно участие.

Уважаеми колеги,

В организационен аспект, УС може да докладва на общото събрание, че към днешна дата АРЗ наброява 476 члена, в това число 29 наши колеги живеещи постоянно в провинцията, а 10 са в чужбина.

През периода са приети 51 нови членове, но за съжаление през тези три години 34 наши колеги напуснаха завинаги нашите редове.

Големият и принципен въпрос продължава да бъде как АРЗ без да променя своята досегашна същност, да разшири и активизира своя състав, за да присъства по-активно и по-ангажирано в общественения и политически живот на държавата.

Според нас, резервите за разширяване на членската маса би могло да се търсят в посока на асоциираните членове – сътрудници и съмишленици, и евентуално сред членовете на нашите семейства. За тази цел предлагаме на събранието да възложи на новия УС да набележи мерки, които да позволят евентуалното разширяване кръга на нашите членове, без да се изпада в „масовизация на всяка цена“. Много по-съществен и важен е въпросът с активизацията на членовете на АРЗ, със значителното нарастване на техните публични изяви. АРЗ трябва да използва много по-ефективно интелектуалния и професионален капацитет на своите челнове и да присъства по-активно и категорично в общественото пространство. Нека припомним, че в АРЗ членуват повече от 15 наши колеги с научни степени и звания, а други преподават в наши Вузове. Специално бихме искали да отбележим, че за своя принос в професионалната мемоаристика и политическа публицистика нашият колега Димо Станков бе удостоен с почетното звание „Доктор онорис кауза“ на Балканската академия за наука и култура.

Уважаеми колеги,

През 1995 година, точно преди 20 години, 25 наши колеги учредиха Асоциацията на разузнавачите от запаса /АРЗ/.

В тази връзка УС взе съответните решения, за да

отбележим по най-активен и подходящ начин този юбилей, като за целта бяха организирани редица мероприятия. Като основно мероприятие бе определен тържественият спектакъл в Младежкия театър, София, на който присъстваха ветераните със своите семейства, много съмишленици и гости. Изключително силно впечатление направи приветствието от името на ръководството на НРС, прочетено от директора ген. Драгомир Димитров. Всички присъстващи бяха трогнати от словото, с което бе отдадено онова признание, което всички наши колеги и семейства им получиха за техния принос в защита на националната сигурност на България. Високо признание, които всички ние очаквахме цели 25 години!

На 29.04.2015 г. в тържествена обстановка Управителният съвет на Асоциацията награди учредителите на АРЗ, активът на асоциацията и разбира се спонсорите, с чиято помощ действахме през всичките тези 20 години. На тържеството, в приветствието на своите приятели от медиите и политици, АРЗ получи наградите и признанието на своите колеги от сродните професионални организации на специалните служби, както и от директора на НРС. АРЗ бе лично поздравена за юбилея и от г-н Михаил Миков, председател на опозиционната БСП. Специален поздравителен адрес получихме и от министър-председателя на България и лидер на управляващата партия ГЕРБ г-н Бойко Борисов.

Другото основно мероприятие в чест на юбилея бе подготвеният и издаден от УС диск „20 години АРЗ“, който представлява една своеобразна история на Асоциацията. Този диск посветихме на паметта на нашия Почетен председател ген. л-т Владо Тодоров, който щеше да навърши 90 години през 2015 година, както и на всички починали членове на Асоциацията. В него включихме наред с учредителните документи и имената на учредителите и всички по-важни аспекти и основни събития от нашата обществено полезна дейност в защита на националната сигурност на България през тези 20 години.

В издадения юбилеен диск в специален раздел ще намерите подробно изложени творческата дейност и публичните изяви през отчетния период на нашите колеги, които дадоха своя съществен принос за популяризиране и по широко представяне на Асоциацията в българското общество. Смятаме, че наред с мемоарната литература, интерес ще представляват и някои от публичните изяви и интервюта на наши членове. Според нас, с

така подбраните интервюта и материали на нашите обществено най-активни колеги ще стане ясно, че ние от АРЗ не само присъстваме, но имаме своето мнение и активно отношение към актуалните проблеми и предизвикателствата на нашето съвремие. Същевременно от нашите писма-обръщения до всички компетентни български институции, намерили място в юбилейния диск става ясно, че сме полагали неимоверни усилия, за да убедим обществеността, че със своята професионална дейност винаги сме служили преди всичко на българския народ в защита на националната сигурност на Република България.

С популяризирането на настоящия юбилеен диск „20 години АРЗ” и с провежданите общественополезни инициативи ние сме уверени, че АРЗ и занапред ще продължи да демонстрира своята решимост за активна позиция и пълно отваряне към проблемите на българското общество, за изграждането ни като сериозен обществен коректив при решаването на проблемите в сферата на националната сигурност на страната.

В потвърждение на тези принципи е и нашата инициатива за поставяне на паметна плоча на Аерогара София и наименование на улица в София на името на Сергей Антонов – невинна жертва на „Студената война”, който с цялото си поведение и мъжество защити по най-достоеен начин България пред международната общественост. В тази връзка искаме да Ви уведоим, че АРЗ взе участие и в международната конференция по случай 30-ата годишнина от оправдателната присъда на С.Антонов. Специална благодарност тук бихме искали да отправим както към организаторите на мероприятията Институтът за стратегии и анализи, начело с г-жа Валерия Велева, Националната асоциация за международни отношения, ръководена от нашия колега посланик Чавдар Минчев, Институтът за икономика и международни отношения - посланик Любомир Кючюков, така и към нашите колеги полк. Атанас Кременлиев и полк. Стефан Генев, инициирали участието на Асоциацията. В съществена част от мероприятията се превърна и представянето, при изключителен интерес, в присъствието на защитника на Антонов, професор Джузепе Консоло, на книгата „Сергей Антонов – Страдалецът от Рим” с автори Атанас Кременлиев и Марин Петков. УС ги поздравява специално за тяхната всеотдайност и изключителна последователност при изготвяне и издаването на книгата, посветена на делото на Сергей Антонов. Ние считаме, че това трябва да бъде пример за

останалите членове на АРЗ. Пример от който всички ние се нуждаем в бъдещата си дейност.

Уважаеми колеги,

Обръщайки поглед назад, специално трябва да отбележим и дейността на АРЗ в защита на специалните служби като един от основните фундаменти и стожери на българската държавност. Тук основна насока в нашата пропагандна работа през този период са проведените от АРЗ инициативи и мероприятия против съществуването и дейността на Комисията по досиетата. Всички инициативи по този въпрос намериха място в юбилейния диск „20 години АРЗ“ затова няма да се спираме подробно. Само ще подчертаем, че този закон продължава да разделя българското общество, нанасяйки поредния удар върху сътрудническия и агентурен апарат на службите. Всичко това създава ненормални условия за ефективна работа на сегашните служби за сигурност на България. За да завършим по темата, без да навлизаме в детайли, бихме искали да отбележим, че ние приветстваме появилите се напоследък опити за коригиране на позицията от някои политически партии, като специално отбелязваме промяната в позицията на ръководството на БСП. Въпреки това ДС все още остава в публичното пространство като един от основните виновници за всички несполуки на “прехода”, и то с единствената цел - да се прикрият истинските виновници и незаконно обогатилите се от разграбването на българската държава.

В тази дълга битка, продължаваща и до днес, Асоциацията не отстъпи и няма да отстъпи от своята позиция и ще продължи борбата срещу Закона за досиетата и закриване на неговата Комисия. Ние сме за включване на целия архив на бившата ДС при специален режим в Държавния архив, за да бъдем сигурни, че ще бъдат спазвани принципите за секретност и давност, както е при всички държави, членки на НАТО. За нас това е единственият спасителен път за едно пълно бъдещо възстановяване на българските специални служби и техния професионален авторитет.

Драги колеги,

Друга основа тема в нашата работа бе активното участие на наши колеги в отразяването на двустранните отношения с Република Турция и по-конкретно, свързана с изясняване на „неоосманистката външна политика“ на сегашното турско

правителство. Агресивната политика на сегашното правителство на Ердоган и Давутоглу към съседите, и по-специално в отношенията към България правят темата за Турция много съществена и важна за националната сигурност. Затова УС счита, че тя трябва да е винаги приоритетно на нашето внимание. Особено нараства нейната актуалност от една страна във връзка с предстоящите проблеми с мигрантския поток, а от друга поради непоследователната и колеблива официална позиция на нашата страна. УС счита, че с участието на наши колеги в предаванията на тв „Скат” и тв „Алфа”, както и в някои информационни сайтове като „Епицентър” и „Афера” и вестниците „Земя” и „Уикенд”, на сегашния етап позицията на Асоциацията получи необходимия обществен отзвук. Занапред би трябвало по-активно да се използват и възможностите на сайта на АРЗ.

Уважаеми колеги,

През отчетния период голяма част от нашата дейност бе насочена към организирането на редица мероприятия за популяризиране на дейността на АРЗ сред българската общественост, чрез вземане на отношение към темите, свързани с националната сигурност. АРЗ успя да се подготви и участва в поредица кръгли маси, научни форуми и срещи на разузнавателната общност, на които, самостоятелно и съвместно с останалите организации на колегите от специалните служби, отстоявахме и защитавахме своята основна позиция, че ние бившите служители на разузнаването винаги сме служили и работели за България, за опазване и защита на нейната национална сигурност. Много голям е приносът в това отношение и на поредицата мемоарни книги и спомени на нашите колеги!

Тук в доклада накратко ще упомена някои от по-важните мероприятия и изявите в тази насока, включващи мемоарите, експертни оценки, статии, анализи и интервюта през тези три години, защото пълното им отразяване ще отнеме доста време, а и по-голямата част от вас са участници в тях.

В тази връзка искам да отбележа, че УС с голямо удовлетворение констатира факта, че през отчетния период силно нарастнаха творческите изяви на все по-широка част от колегите, както в мемоаристиката, така и с активна публицистична дейност. В доклада, най-вече поради липса на време, ще отбележим предимно имената на авторите. През

периода свои книги издадоха колегите – Атанас Кременлиев и Марин Петков, проф. д-р Йордан Начев с две книги на професионална тематика. Александър Трифонов и Вълчо Григоров също на професионална тема. Любомир Шопов и Кирил Тодоров на балканска тематика, Георги Ничев, Горан Йонов, Пламен Благоев и Кирил Желязков – мемоаристика, Петър Шопов – за Норвегия. Сами може да се убедите каква широка палитра представлява творчеството на нашите колеги.

Наред с това трябва смело да кажем, че публицистиката се оказва по-силно застъпената страна в творчеството на колегите. Използвайки активно както традиционните ни добри контакти с вестниците „Земя“, „Русия днес“, „24 часа“, „Нова зора“ и „Преса“, така и новосъздадените работни отношения със сп. „Аспект“ и „Сигурност“, вестниците „Уикенд“, „Минали години“ „над 55“ и интернет сайтовете „Епицентър“ и „Афера“, пишещите ни колеги професионално и аргументирано защитаваха позициите на АРЗ по най-актуалните теми от дневния ред на обществото, като с творчеството си доказаха, че АРЗ има своето престижно място в българския обществен и политически живот, най-вече по темите за националната сигурност, външната политика и международните отношения. В тази връзка трябва да отбележим приноса на колегите: Атанас Кременлиев, Александър Хазаросян, Александър Цветков, Боян Чуков, Владимир Константинов, Георги Ничев, Георги Петров, Герхард Райчев, Горан Йонов, Горан Симеонов, Гьончо Гьоков, Димитър Вандов, Димо Станков, Кирчо Киров, Любомир Николов, Марин Петков, Младен Младенов, Николай Писанчев, Пеню Костадинов и др.

Скъпи колеги,

В информационно пропаганден аспект нека да благодарим на издателите на вестниците „Земя“, „Русия днес“, „Нова Зора“ и списанието „Сигурност“ за традиционно добрите отношения и да си пожелаем ползотворно сътрудничество и занапред. По-специално бихме искали да информираме събранието за създадените работни отношения с вестниците „Уикенд“, „Минаха години“, сайтовете „Епицентър“ и „Арена“, както и със сп. „Аспект“, на които благодарим за отзивчивостта и готовността за сътрудничество с АРЗ. УС счита, че всички тези мероприятия, участия и прояви на нашите колеги съществено са допринесли за популяризирането на нашата асоциация. Разбира се и тук има какво още да се желае особено по отношение разширяване кръга

на колегите, изявяващи се в публичното пространство. Апелираме и към всички колеги, които са имали такива участия да информират своевременно офиса на АРЗ, за да може УС да получава реална картина за нашето участие.

Паралелно с тази дейност, УС на АРЗ успя, с активната помощ на нашия колега Димитър Климентов да изгради свой интернет сайт. Въпреки обнадеждаващият старт с неговото сполучливо оформление и първоначално зареждане с основните материали, по-нататъшната му работа зацikli и поне засега сайтът не можа да заеме подобаващото му се място в пропагандната ни дейност. В тази връзка препоръчваме на новия УС много по-активно да ангажира колегите Димитър Климентов, Николай Цанов и Лили Бузова, с оглед рационализиране и повишаване ефективността на сайта на АРЗ.

Уважаеми колеги,

През отчетния период УС продължи практиката на организирането на традиционните новогодишни и пролетни срещи-коктейли, които всъщност бяха мястото за среща на преобладаващата част от нашите членове. Редовно бяха провеждани и 8-мо мартенските тържества за жените в АРЗ, срещите на НТР през месец май, другарските срещи по отдели и направления и юбилейни годишнини на наши колеги. Нашето мнение е, че тези форми на организационна дейност на Асоциацията са едни от най-успешните и добре приети от колегите и препоръчваме на новия УС да продължи и разшири дейността в тази насока.

През отчетния тригодишен период, АРЗ продължи да изпълнява и своите социални функции, залегнали като постоянна задача в Устава ни. От фонда за социално подпомагане беше оказана финансова помощ на 5 колеги, като са отпуснати суми в размер на лева най-вече за лечение. Със съдействието на АРЗ много наши колеги се лекуват в очна клиника „Вижън” и правят прегледи на ехограф при д-р Главашки.

Благодарение на добри лични отношения бяха направени усилия и осигурено получаването на безплатни лекарства от производители за нуждите на членовете на АРЗ. Изказваме голямата си благодарност към ръководствата на Сдружението на българските фармацевтични производители и специално на „Унифарма” за предоставените ни лекарства и се надяваме тази практика да продължи и занапред.

През периода колегата Павел Пройчев продължи да дава пенсионни консултации на колеги, за което най-сърдечно му благодарим. Добър пример в това отношение е колегата Цветан Томов, който не е отказал юридическа помощ на никого.

В офиса на Асоциацията продължава успешно да функционира библиотеката, която все повече се разширява. За периода сме получавали като дарение книги, и сме закупували новоизлезли книги на професионална тематика.

Драги колеги,

Всички знаем колко е важно да е стабилно финансовото положение на АРЗ. По тази тема ще докладва КРК на асоциацията. Позволете ми обаче, от тази висока трибуна да изкажа нашата най-сърдечна благодарност и на колегите, които през последните три години са помогнали финансово и материално на Асоциацията. Това са господата Стоян Ефтимов, Валери Ангелов, Николай Начев, Здравко Янков, Гьончо Гьоков, Милко Михов, Иван Нинов, Стоян Петрунов, Любен Гоцев и приятели и други. Специално благодарим и на Ат. Кременлиев, който дари приходите от цялото издание на своя книга на АРЗ. Пример достоен за подражание!

Скъпи колеги,

УС смята, че взаимоотношенията със Службата, винаги са били съществен елемент от нашата дейност. В тази връзка не можем да не изразим своето удовлетворение, че най-последно, след повече от 25 години, българското външно политическо разузнаване има свой закон. Ние сме уверени, че създадената Държавна агенция разузнаване ще продължи да работи още по-ефективно в защита на националната сигурност на страната, като може да разчита и на нашата активна подкрепа. В тази връзка УС със задоволство може да ви информира, че взаимоотношенията с Агенцията запазват своето много добро и ефективно ниво. АРЗ продължава да съдейства на Агенцията в няколко направления: с лектори за школата, с „приватници“, с литература и др.

Позволете ми от ваше име да благодаря на Ръководството за техните поздравителни адреси по повод националните празници и за кръглите годишнини на наши членове. Специално искаме да благодарим и за забележителната среща, посветена на Деня на разузнаването

през месец май 2014 г. УС счита, че това бе поредното доказателство за цялостно положително отношение на Агенцията към Асоциацията. Важен момент от взаимодействието ни с Агенцията е база „Сирена“, което надяваме се и занапред ще продължава да се развива.

Същевременно искам да използвам случая и да апелирам към всички колеги, включително и нечленуващи в АРЗ, да проявяват необходимата колегиалност, съдържаност и обективност в оценките си за работата на Агенцията и нейните ръководители. Считаме, че взаимното уважение и толерантност са гаранция и за положителното отношение на българското общество към нашата гилдия!

Уважаеми колеги,

През отчетния период АРЗ продължи да бъде колективен член на СОСЗР, с който провеждаме и реализираме полезно и делово сътрудничество и съвместни инициативи. Искаме с благодарност да отбележим съдействието и подкрепата, която получаваме от настоящето ръководство на СОСЗР и специално на неговия председател ген. Стоян Топалов при осъществяването на редица наши мероприятия. УС на АРЗ продължи своята дейност и в рамките на деловото взаимодействие и сътрудничество със сродните професионални асоциации. В рамките на това професионално сътрудничество продължиха добрите отношения с НАС, с ББР – сп. „Сигурност“, с “Национален антитерористичен и антикриминален форум” и други сродни професионални НПО. УС на АРЗ счита, че това партньорство трябва да има стратегически характер, като се търсят неговите най-ефективни организационни форми. Същевременно бих искал да подчертая, че в бъдещата съвместна дейност с колегите трябва обезателно да положим необходимите усилия, за да превърнем официалните срещи с представителите на държавните институции в срещи, на които отиваме със своите предложения и се завръщаме с конкретни решения, а не както беше досега – завръщаме се само с голи обещания!

Скъпи колеги,

В цялостния живот на АРЗ трябва специално да се подчертае ролята на офиса на Асоциацията. Той е място за срещи и разговори, справочно и информационно бюро, място за

юридически консултации, за търсене и предлагане на работа и редица други дейности в помощ на колегите. Продължават ежеседмичните срещи на кафе. На колегите, отбелязващи кръгли годишнини, се изпращат поздравителни писма. В офиса и извън него по подходящ начин бяха отбелязани кръглите годишнини на много наши колеги, организирани бяха и няколко другарски срещи по направления, което говори красноречиво за обединяващата роля на Асоциацията.

В заключение бихме желали да потвърдим още веднъж пред всички колеги, че помещенията на офиса в рамките на работното време са на разположение на всички желаещи членове да отбележат в тесен кръг от колеги и приятели важни събития в своя живот – рождени и именни дни, и кръгли годишнини.

Уважаеми колеги,

Основната ни цел в настоящия доклад, освен отчета за нашата дейност, бе и да поставим на Вашето внимание онези конкретни проблеми, стоящи пред АРЗ в нейната непосредствена дейност.

Накрая бих искал да завърша с въпроса за цялостната роля и място на АРЗ в българското общество. Мнението на УС е, че АРЗ се оформи като една организация с ясно определени социални функции - да осигурява финансова и социална помощ и подкрепа на своите членове, като същевременно бъде онзи професионален коректив, необходим в изработването на една бъдеща Национална доктрина за сигурност и в изграждането на ефективни специални служби. Ние трябва да бъдем Асоциация на българските разузнавачи, която със своето значимо обществено присъствие и функции ще обяснява и защитава историческия принос и роля на българското разузнаване в защита на националната сигурност на Република България.

В заключение ще ми позволите от ваше и от свое име, най-сърдечно да благодаря на целия УС и на КРК, за тяхната помощ и активно участие в решаването на практическите задачи, стоящи пред АРЗ през отчетния тригодишен период.

Благодаря Ви за вниманието!

18 април 2016 г.

Управителен съвет на АРЗ

